

Ik zal u tot Mij nemen.

Heerlijk vooruitzicht voor de gelovigen.

Wij zullen zijn waar Jezus is.

*“Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God,
gelooft ook in Mij.
In het huis mijns Vaders zijn vele woningen
(anders zou Ik het u gezegd hebben)
want Ik ga heen om u plaats te bereiden;
en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid
heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook
gij zijn moogt, waar Ik ben.”*

Johannes 14:1-3

Inhoud.

PROLOOG

Inleiding.

- Hoofdstuk 1. De in Christus gestorvenen gaan voor.
- Hoofdstuk 2. Wij worden met Hem verenigd.
- Hoofdstuk 3. Zijn waar Jezus is.
- Hoofdstuk 4. Een ontelbare schare.
- Hoofdstuk 5. De martelaren van de grote verdrukking.
- Hoofdstuk 6. Er zijn nog levenden als Jezus komt.
- Hoofdstuk 7. Een wereldwijde toorn.
- Hoofdstuk 8. Niet gesteld tot toorn.
- Hoofdstuk 9. Er is een ontkomen.
- Hoofdstuk 10. Bewaard en gered uit de ure der beproeving.

- Hoofdstuk 11. Aangenomen of achtergelaten.
- Hoofdstuk 12. En zij niets bemerkten
- Hoofdstuk 13. Bouwmarkten en tuincentra.
- Hoofdstuk 14. God had hem weggenomen.
- Hoofdstuk 15. De Morgenster gaat vooraf aan de Zon der
gerechtigheid.
- Hoofdstuk 16. De weerhouder.
- Hoofdstuk 17. Wereldwijde verkondiging van het evangelie.
- Hoofdstuk 18. De Messias maakt zich aan Israël bekend.
- Hoofdstuk 19. Let op de vijgenboom en andere bomen.
- Hoofdstuk 20. Met reikhalzend verlangen.

- Hoofdstuk 21. Driemaal is scheepsrecht.
- Hoofdstuk 22. Tekenen der tijden.
- Hoofdstuk 23. Kom Here Jezus!

EPILOOG.

PROLOOG

De toestand in onze wereld wordt er niet beter op.
In toenemende mate worden we geconfronteerd met terreur,
aanslagen, en oorlogen.

Door de klimaatsverandering en de daardoor veranderde
weersomstandigheden, hebben we steeds meer te maken met
wateroverlast, extreme hitte en droogte.

Ook worden we meer en meer opgeschrikt door natuurrampen
zoals aardbevingen, orkanen en tsunami's.

De gebeurtenissen worden in onze tijd soms als apocalyptisch
aangeduid.

Er zijn talloze boeken waarin apocalyptische rampen een rol
spelen.

Wellicht zonder het te beseffen verwijst men daarmee naar de
dingen die in het laatste Bijbelboek zijn beschreven. Men voelt
als het ware aan dat de vreselijke gebeurtenissen een
apocalyptische heenwijzing zijn naar de gebeurtenissen die in
het laatste Bijbelboek beschreven staan.

Het zal er in de toekomst niet beter op worden.

Er zal een periode aanbreken van grote verdrukking en
ongekende angst.

Mattheüs 24:21 “Want er zal dan een grote verdrukking zijn,
zoals er niet geweest is van het begin der
wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen
zal.”

Lukas 21:25-26 “En er zullen tekenen zijn aan zon en maan en
sterren, en op de aarde radeloze angst onder
de volken vanwege het bulderen van zee en
branding. terwijl de mensen bezwijmen van
vrees en angst voor de dingen, die over de
wereld komen. Want de machten der hemelen
zullen wankelen.”

De Bijbel spreekt over een toename van wetteloosheid en verachting van de wet.

(Mattheüs 24:12, 2 Thessalonicenzen 2:3)

Het zal uiteindelijk uitlopen op een dictatuur waarbij er slechts gekocht en verkocht kan worden door mensen die zich daaraan volledig onderwerpen. (Openbaring 13:17)

In dit boek wordt beschreven dat er een ontkomen is, dat wil zeggen dat deze verschrikkelijke gebeurtenissen ons niet zullen treffen. De Bijbel leert ons dat we aan de wereldwijde rampen kunnen ontkomen en wat we moeten doen om daaraan deel te krijgen.

Mijn gebed en verlangen is dat velen de mogelijkheid tot escapen zullen vinden en aangrijpen.

Met dank aan allen die een bijdrage hebben geleverd, in welke vorm dan ook.

Inleiding.

Heerlijk vooruitzicht.

Leven in de verwachting van de wederkomst van onze Heer en Heiland, Jezus Christus, is een Nieuw Testamentisch gegeven en een heerlijk en geweldig vooruitzicht voor hen die Hem toebehoren.

1 Joh. 3:2-3 Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen; maar wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.

We lezen veelvuldig over de hoop en de verwachting van Jezus' wederkomst.

Verwachten is een vertaling van het Griekse woord ἀπεκδέχομαι (apekdechomai).

Het is een toegewijd, naarstig, onvermoeibaar en geduldig wachten.

De Here Jezus zelf roept ons op om Hem te blijven verwachten.

Lukas 21:36 “Waakt te allen tijde, biddende, dat gij in staat moogt wezen te ontkomen aan alles wat geschiedt zal, en gesteld te worden voor het aangezicht van de Zoon des mensen.”

Openbaring 3:10 “Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen.”

De gelovigen van het eerste uur leefden in de verwachting van Zijn komst.

Romeinen 8:23 “En niet alleen zij, maar ook wij zelf, wij, die de Geest als eerste gave ontvangen hebben, zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap: de verlossing van ons lichaam.”

Filippenzen 3:20 “Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten,

21. die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmee Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen.”

1 Thessalonicenzen 1:9-10 “Want zelf verhalen zij van ons, hoe wij bij u ontvangen zijn en hoe gij u van de afgoden tot God bekeerd hebt, om de levende en waarachtige God te dienen, en uit de hemelen zijn Zoon te verwachten, die Hij uit de doden opgewekt heeft, Jezus, die ons verlost van de komende toorn.”

Titus 2:13 “Verwachtende de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus”.

Hebreeën 9:28 “zo zal ook Christus, nadat Hij Zich eenmaal geofferd heeft om veler zonden op Zich te nemen, ten tweeden male zonder zonde

aanschouwd worden door hen, die Hem tot hun heil verwachten.”
2 Petrus 3:14 “Daarom, geliefden, beijvert u in deze verwachting, onbevlekt en onberispelijk te blijken voor Hem in vrede.”

De grond van de verwachting.

We verwachten op grond van Zijn belofte.

Hij heeft gezegd: “Ik kom weer en zal u tot Mij nemen”
(Johannes 14:3) en het maakt deel uit van Zijn gebed.

Johannes 17:24 “Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt; Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, want Gij hebt Mij liefgehad voor de grondlegging der wereld.”

Hij maakt Zijn belofte waar, daar kunnen we zeker van zijn.

Wat Hij heeft beloofd zal Hij doen.

Hij komt Zijn beloften na.

Bovendien zal Zijn gebed zeker worden verhoord.

Wij zullen Zijn heerlijkheid aanschouwen.

In onze tijd wordt er, hoewel we dichter dan ooit bij de wederkomst leven, nauwelijks of geen aandacht aan de wederkomst besteed en de daarbij behorende vreugde en blijdschap van dit heerlijk vooruitzicht.

Wij zijn kinderen van de dag en behoren niet toe aan nacht of duisternis.

We leven in de hoop en verwachting.

We zijn wedergeboren tot een levende hoop! (1 Petrus 1:3)

Lied 769 uit de bundel van Joh.de Heer:

Welk een uitzicht, bruidsgemeente! Eeuwig Hem ten eigendom. “Maranatha” blijv’ ons wachtwoord,
“amen, ja, Heer Jezus kom!”

We gaan als gelovigen een geweldige en heerlijke toekomst tegemoet.

Paulus zegt: “met Christus te zijn is verreweg het beste”
(Filippenzen 1:23)

En in 2 Korinthe 4:17 spreekt hij van “een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid.”

Petrus schrijft van “een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen weggelegd is en in de kracht Gods bewaard wordt, welke gereed ligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd en waarin we ons verheugen met een onuitsprekelijke en

verheerlijkte vreugde.” (1 Petrus 1:4-9)

Ja, wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben.

(1 Korinthe. 2:9)

Over de wederkomst en de opname van de gemeente van gelovigen bestaat nogal wat verwarring.

Er zijn in grote lijnen drie opvattingen over de opname.

1^e. Het post-tribulationisme:

De gemeente gaat door de grote verdrukking en dan komt de Here Jezus om Zijn koninkrijk op aarde te vestigen. (wel moet gezegd worden dat hier van opname eigenlijk geen sprake is)

2^e. Het mid-tribulationisme:

De gemeente zal halverwege de grote verdrukking worden opgenomen.

3^e. Het pre-tribulationisme:

De gemeente wordt vóór de grote verdrukking opgenomen.

Dat dit boek, waarin aan de hand van een groot aantal Bijbelgedeelten wordt beschreven dat de gemeente vóór de grote verdrukking zal worden opgenomen in heerlijkheid, voor velen tot zegen mag zijn, opdat ze in blijde verwachting mogen uitzien naar de vereniging met Hem!

Wij verwachten de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus. (Titus 2:13)

Christus : de hoop der heerlijkheid. (Colossenzen 1:27)

Tenzij anders vermeld zijn de Bijbelverzen uit de vertaling van NBG51.

Hoofdstuk 1.

De in Christus gestorvenen gaan voor.

De gestorvenen.

Waar zijn de doden?

De Bijbel maakt duidelijk dat er een leven is na de dood. Maar de Bijbel maakt ook duidelijk dat er niet één, maar meerdere bestemmingen zijn.

Waar zijn de doden nadat ze gestorven zijn?

In welke hoedanigheid verkeren ze?

Leven ze bewust en met herinnering en herkenning?

Wat is hun uiteindelijke, eeuwige bestemming?

We komen in de Bijbel meerdere woorden en uitdrukkingen tegen die ons inzicht geven in het leven na de dood.

Dodenrijk (ᾗδης - hadēs), dit woord komt 11 keer voor in het Nieuwe Testament.

In het Oude Testament wordt dit (שְׁאוֹל) sje-ool genoemd.

Sje-ool komt 65 keer voor in het Oude testament, meestal vertaald door dodenrijk, soms ook graf.

Sje-ool is niet de plaats van eeuwige bestraffing, dat is de hel.

Sje-ool betekent dodenrijk of ook wel graf.

Het Griekse equivalent van sje-ool in het Nieuwe Testament is hades, wat dan eveneens dodenrijk betekent.

Het woord voor “hel” komt niet voor in het Oude Testament.

In de NBG1951 en NBV vertaling komt dit woord dan ook niet voor, dit in tegenstelling tot de Staten Vertaling.

Daar waar de Staten Vertaling het woord sje-ool vertaald door “hel” vertalen de NBG1951 en NBV dit (terecht) met “dodenrijk”.

De Leidse vertaling en de Luther vertaling gebruiken het woord “onderwereld”.

Zie b.v. Hosea 13:14.

(NBG51)“Zou Ik hen uit de macht van het dodenrijk bevrijden, van de dood loskopen?

Dood, waar zijn uw pestziekten, dodenrijk, waar is uw verderf?

Mijn oog kent geen medelijden.”

- (LEI) “Zou ik hem uit de macht der onderwereld bevrijden, van den dood hem verlossen?
 Waar zijn, dood! uw pestziekten? waar is, onderwereld! uw verderf?
 De erbarming wordt uit mijn oog verwijderd.”
- (LU) “Maar Ik zal hen uit de onderwereld verlossen en van den dood redden.
 Dood, Ik zal u een gif zijn; graf, Ik zal u ene pest zijn!
 Maar de troost is voor mijne ogen verborgen.”
- (NBV) “Waarom zou ik hen dan vrijkopen uit de macht van het dodenrijk of verlossen van de dood?
 Dood, zaai de pest om je heen! Dodenrijk, waar zijn je kwellingen?
 Ik ken geen medelijden meer.”
- (STV) ”Doch Ik zal hen van het geweld der hel verlossen, Ik zal ze vrijmaken van den dood:
 o dood! waar zijn uw pestilentien? hel! waar is uw verderf?
 Berouw zal van Mijn ogen verborgen zijn.”

Het dodenrijk (ᾅδης – hadēs) is dus niet de “hel”.

De hades wordt in het Nieuwe Testament genoemd als verblijfplaats van de goddelozen tussen dood en opstanding in afwachting van de opstanding der doden.

Het is van belang op te merken dat er verschil is tussen dodenrijk (hades) en hel (gehenna). Het is jammer dat sommige oudere vertalingen beide woorden met ‘hel’ vertalen (o.a. de Staten Vertaling en helaas heeft de Herziene Staten Vertaling dit niet gecorrigeerd).

Hierdoor kan er verwarring ontstaan.

Hades en gehenna zijn geen synoniemen.

Het Griekse hades is een synoniem van het Hebreeuwse sje-ool en kan het best vertaald worden met “dodenrijk”.

We zien dit in het Nieuwe Testament het duidelijkst in de gelijkennis van Jezus over de rijke man en de arme Lazarus. Wanneer (de rijke) in het dodenrijk zijn ogen opslaat ..., ziet hij Abraham van verre en Lazarus in zijn schoot.

(Lukas 16:23).

De hades staat in nauw verband met de eerste dood, de dood van het lichaam, en heeft een tijdelijke functie. Bij het laatste oordeel geeft zij namelijk haar inwoners over om geoordeeld te worden. Zo lezen we in Openbaring 20:13 “De dood en het

dodenrijk gaven de doden die in hen waren, en zij werden geoordeeld, een ieder naar zijn werken.”

De gehenna is de plaats die beschreven wordt als een “poel van vuur” (Openbaring 20:14) en een “vurige oven” (Mattheüs 13:42), waartoe men veroordeeld kan worden aan het einde der tijden. (bv. in Mattheüs 13:40-42)

In het boek Openbaring beschrijft de apostel Johannes wanneer dit zal gebeuren, namelijk na de opstanding en het laatste oordeel. (Openbaring 20:12,15)

Paradijs

Paradijs (παράδεισος - paradeisos).

Het woord komt 3 keer voor in het Nieuwe Testament.

Lukas 23:43 “En Hij zeide tot hem: Voorwaar, Ik zeg u, heden zult gij met Mij in het paradijs zijn.”

2 Korinthe 12:4 "dat hij weggevoerd werd naar het paradijs en onuitsprekelijke woorden gehoord heeft, die het een mens niet geoorloofd is uit te spreken."

Openbaring 2:7 "Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, hem zal Ik geven te eten van de boom des levens, die in het paradijs Gods is."

In Openbaring 2:7 wordt een verbinding gemaakt met het aardse paradijs, de hof van Eden.

Daar stond immers de boom des levens.

Genesis 2:8-10 "Voorts plantte de HERE God een hof in Eden, in het Oosten, en Hij plaatste daar de mens, die Hij geformeerd had. Ook deed de HERE God allerlei geboomte uit de aardbodem opschieten, begerlijk om te zien en goed om van te eten; en de boom des levens in het midden van de hof, benevens de boom der kennis van goed en kwaad. Er ontsprong in Eden een rivier om de hof te bevochtigen, en daar splitste zij zich in vier stromen."

Toen een van de misdadigers die met de Here Jezus was gekruisigd, vlak voor zijn sterven, aan Hem vroeg: “gedenk mijner, wanneer Gij in uw Koninkrijk komt” (Lukas 23:42), antwoordde de Here Jezus: “Voorwaar, Ik zeg u, heden zult gij met Mij in het paradijs zijn.” (vers 43).

De uitdrukking “paradijs” doet denken aan Genesis 2:8vv., de hof van Eden, die zich ergens in Mesopotamië bevonden moet hebben.

Genesis 2:15 "hof van Eden" (גֶּן-עֵדֶן) is in de LXX (vertaling door 72 rabbijnen) vertaalt met παράδεισος "Paradijs".

Nadat Adam en Eva uit het paradijs zijn verdreven, lag het paradijs niet achter hen, maar vóór hen, vertelt de Midrasj.

(Peter van 't Riet, aantekeningen bij Misjna Avot 1:2, “drie dingen houden de wereld in stand”)

Ook Paulus spreekt over dit paradijs en hij lokaliseert het in de derde hemel.

Dit blijkt uit de beschrijving van de bijzondere ervaring die hij meemaakte en waarover hij in 2 Korinthe 12:2-4 schrijft.

“Ik weet van een mens in Christus, veertien jaar is het geleden (of het in het lichaam was, weet ik niet, of dat het buiten het lichaam was, weet ik niet, God weet het) dat die persoon weggevoerd werd tot in de derde hemel.

En ik weet van die persoon (of het in het lichaam of buiten het lichaam was, weet ik niet, God weet het) dat hij weggevoerd werd naar het paradijs en onuitsprekelijke woorden gehoord heeft, die het een mens niet geoorloofd is uit te spreken.”

Matthew Henry schrijft:

Deze derde hemel wordt in vers 4 het paradijs genoemd, in heenwijzing naar het aardse paradijs, waaruit Adam na zijn overtreding verdreven werd. Het is het paradijs Gods, Openbaring 2:7, hetgeen ons te kennen geeft dat wij door Christus hersteld zijn in al de vreugde en heerlijkheid, die wij door de zonde verloren hebben, ja veel meer. De apostel zegt ons niet wat hij zag in den derden hemel of het paradijs; maar wel dat hij gehoord heeft onuitsprekelijke dingen; zulke dingen als een mens onmogelijk uitspreken kan- daartoe is het onderwerp te voortreffelijk en zijn wij te ongewoon aan de taal van de bovenwereld. Ook was het niet geoorloofd deze woorden te uiten, omdat wij, terwijl wij in deze wereld zijn, een zekerder woord van profetie hebben dan zulke visioenen en openbaringen, 2 Petrus 1:19.

Wij lezen van de talen der engelen zowel als van die der mensen, en Paulus wijst daarvan zoveel als ooit enig ander mens op aarde; maar toch gaf hij de voorkeur aan de liefde, dat is, oprechte liefde voor God en den naasten. Het bericht, dat Paulus van zijn visioen geeft, moet onze nieuwsgierige begeerte naar verboden kennis fnuiken en ons leren de openbaring te doorzoeken, welke God ons in Zijn Woord gegeven heeft. Paulus zelf, die in den derden hemel geweest was, maakte niet aan de wereld bekend wat hij daar gehoord

had; maar bleef bij de leer van Christus. Op dat fundament is de gemeente gebouwd en op dat fundament moeten ons geloof en onze hoop gebouwd zijn.

Herinnering en herkenning

In Lukas 16:19-31 vertelt de Here Jezus over de rijke man en de arme Lazarus.

Er staat: Wanneer (de rijke) in het dodenrijk zijn ogen opslaat, ziet hij Abraham van verre en Lazarus in zijn schoot.

(Lukas 16:23).

Zowel de rijke als Lazarus leven na hun dood voort, de één in een gezegende paradijselijke geborgenheid bij Abraham, de ander in een voorlopig verblijf bestemd voor onrechtvaardigen. Beide zijn gescheiden door een ‘grote kloof’ (vers 26).

De gestorvenen blijken elkaar te herkennen (vers 23) “hij ziet Abraham en Lazarus”, lichamen te functioneren (vers 24) “opdat hij mijn tong verkoele” en herinneringen hebben aan het aardse leven (vers 25 en 27).

Het zou kunnen dat de Here Jezus dit vertelt in een gelijkenis, maar dat betekent niet dat wat Hij hier vertelt geen werkelijkheid is.

Gelijkenissen zijn geen fabels, maar reële voorbeelden uit het dagelijks leven met een geestelijke les.

In Mattheüs 17:1-13 lezen we over de verheerlijking op de berg. Ook daar is sprake van herkenning.

Mozes en Elia leefden honderden jaren geleden en toch werden ze door de discipelen herkend.

Hel (γέεννα - geenna)

Het dal van Hinnom (גֵּיאַ בְּנֵי-הַדְּהִים) is een dal ten zuiden van Jeruzalem.

In de tijd van de koningen werden hier kinderooffers gebracht (vgl. 2 Koningen 23:10).

Met name de afvallige koning Achaz ontstak offers in het dal Ben-Hinnom en verbrandde zijn zonen met vuur in overeenstemming met de gruwelen van de volken.